

szetről való felfogását vázolja. *Nagy Zoltán* ismerteti a magyar művészet irányait. *Mitrovics Gyula* azt a kérdést fejtegeti, hogyan lehet a képzőművészetet a népiskolai nevelés szolgálatába állítani, illetve a népiskola miképpen nevelhet művészi ízlésre. *Adorján József* példáját mutatja, hogy művészi festmények megismerése után miképpen tárgyalja meg a tanító a gyermekekkel a látottakat. *Ősz Béla dr.* folytatja a külföldi népoktatás és iskolafelügyelet ismertetését. Ebben a számban Belgium, Spanyolország és Portugália van soron.

Az Iskola és Egészség 1935. júniusi számának cikkei közül minden pedagógust érdekelnek a következők: *Korpits Júlia*: Az egészségstan az erkölcsi nevelés szolgálatában; *Hergloz Jenő*: Az új székesfővárosi iskolai szív- és sportszakorvosi intézet feladatköre; *Reitter József—Maksay Ferenc—Szemző Róza*: Egészségügyi propaganda az iskolában. Mindhárom szülői értekezleten szerepelt, sorrendben a következő témákkal: A gyermek higiénikus ápolása a vakációban; A nemi betegségekről; A mandulák szerepe a szervezetben és eltávolításuk feltételei. *Matzko Gyula.*

A „Psychologie et la Vie” 1935. aug.-i száma a *családi nevelés* kérdéseivel foglalkozik. Vezető kérdés: mennyiben szükséges a „megértés” a családban a gyermekek és szülők között és mily eszközökkel lehet előmozdítani? A folyóirat köré csoportosult rendes írógárda (Cornélissen, Montmasson, Masson-Oursel, Aurel, Drabovitch, Mandeville, Brandt, Lenormant, Didier, Ripa de Poveredo, Martineau, Bréval, stb.) gyakorlati tanácsaiból s észrevételeiből itt közlünk néhányat. A régi és a mai nemzedék közötti ellentétéről az a nézetük, hogy a mai ifjú nemzedék apáinál sokkal inkább rabja a cinizmusnak, az erkölcsi tekinteteket magától messze eldobó törtetésnek (arri-vizmus), a teljes kétkedésnek, vagy a dogmatikus fanatizmusnak . . . Mit lehetne tenniük a nevelőknek a „30 éven aluliak” ezen erkölcsi „anarchiájával” szemben? -- sóhajt fel a francia közélet egyik szemlélője. Felelet: először a nevelőknek a saját fejükben kell rendet teremteniük s egyaránt tartózkodniuk kell a végletes kételkedéstől is, meg a fanatizmus bármely nemétől; vizsgálniuk kell önmagukat: nem hanyagolták-e el egyik, vagy másik pontban gyermekeik nevelését? Az ifjúság *újra nevelése* (rééducation) volna égetően szükséges: a másik fontos eszköz erre a szülők *megértő* viselkedése és egyetértése a kellő rendszabályok alkalmazásában. Ami a megértést illeti: tanulmányozni kell a gyermeket s másfelől iparkodjanak a szülők beleélni magukat a gyermek helyzetébe. A megismerésnek ehhez a két módjához járul még az önismeretre való törekvés. A megismerés feltétele, hogy szeressük is a gyermeket; ha igaz, hogy először meg kell érteni azt, amit vagy akit szeretni kívánunk, akkor igaz az is, hogy csak a szeretet érzése fogja tökéletességre vinni ismeretünket. Ismerni kell a gyermek sajátos lelkiségét; egyfelől tulni kell, hogy ő jól ismeri szülőit s különösen azok gyengéit; másfelől, mivel a gyermek a gyengébb fél a nevelésben, lényegileg védekező álláspontot foglal el öntudatlanul is; innen ered sok, ú. n. „gyermekhiba”, pl. a hazugság, vagy a „hanyagságnak” nevezett iskolai jelenség számtalan esete. Sokban segíti a szülőket pl. az átöröklés törvényeinek, vagy